

Súd: Okresný súd Košice I
Spisová značka: 41Csp/14/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7116215603
Dátum vydania rozhodnutia: 12. 09. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Zuzana Kudlovská
ECLI: ECLI:SK:OSKE1:2019:7116215603.7

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Košice I sudkyňou JUDr. Zuzanou Kudlovskou, v spore žalobcu: Prima banka Slovensko, a.s., so sídlom v Žiline, Hodžova 11, IČO: 31 575 951, proti žalovanému: J. K., nar. X.X.XXXX, trvale bytom v K., R. XX, zastúpený Y. K., nar. XX.X.XXXX, trvale bytom v K., R. XX, o zaplatenie 2.107,97 EUR s príslušenstvom

rozhodol:

I. Súd žalobu v časti úroku vo výške 28 % ročne zo sumy 2.107,97 EUR od 20.8.2015 do zaplatenia zamietal.

II. Strany sporu nemajú nárok na náhradu trov konania.

odôvodnenie:

1. Návrhom doručeným súdu dňa 15.7.2016 sa žalobca domáhal, aby súd zaviazal žalovaného zaplatiť mu sumu 2.107,97 EUR s úrokom vo výške 28 % p.a. zo sumy 2.107,97 EUR od 20.8.2015 do zaplatenia a náhrady trov konania.

2. Svoj návrh odôvodnil tým, že strany sporu uzatvorili dňa 20.4.2007 Zmluvu č. 453679001, na základe ktorej zriadil žalobca pre žalovaného - majiteľa účtu a viedol účet SK695600000000453679001.

3. Podľa bodu 3.8 VOP, klient je povinný mať na účte dostatok finančných prostriedkov postačujúcich na vykonanie požadovaných transakcií, splátok úveru, poplatkov v zmysle sadzobníka a akýchkoľvek finančných záväzkov voči banke. Vzhľadom na porušenie uvedenej zmluvnej povinnosti zo strany žalovaného, tým, že sa dostal do nepovoleného prečerpania vo výške žalovanej istiny a dlh nevyrovnal, žalobca zatvoril účet žalovaného o čom ho informoval posledným výpisom z účtu. Žalobca pred zatvorením účtu dňa 19.8.2015 vykonal internú účtovnú transakciu, kedy debetný zostatok na účte klienta previedol na svoj vnútorný pohľadávkový účet. V súlade s VOP v spojení s výveskou úrokových sadzieb je istina pohľadávky (nepovolené prečerpanie účtu) úročená úrokom vo výške 28 % ročne. Žalobca žalovaného vyzval na úhradu dlžnej sumy, avšak bezúspešne.

4. Žaloba spolu s prílohami a procesnými poučeniami boli v súlade s ust. § 167 ods. 2 CSP žalovanému doručované do vlastných rúk dňa 2.11.2016 spolu s uznesením, v ktorom bol súdom vyzvaný, aby sa v lehote 15 dní od doručenia uznesenia vyjadril k žalobe, zásielka sa však súdu vrátila dňa 7.11.2016 z dôvodu „adresát neznámy“. Súd vykonal šetrenie pobytu žalovaného prostredníctvom MEO, REGO, OOPZ, Sociálnej poisťovne, avšak pobyt žalovaného sa nepodarilo zistiť. Preto súd doručoval žalobu v zmysle ust. § 106 ods. 3 Civilného sporového poriadku (ďalej „CSP“). Žalovaný sa k žalobe nevyjadril ani nepoužil žiadne prostriedky procesnej obrany; skutkové tvrdenia uvádzané žalobcom nepoprel.

5. Konajúci súd v spore rozhodol rozsudkom č.k. 41Csp/814/2016 - 78 zo dňa 12.10.2017, ktorým v I. výroku zaviazal žalovaného zaplatiť žalobcovi sumu 2.107,97 EUR, v II. výroku v prevyšujúcej časti úroku vo výške 28 % ročne zo sumy 2.107,97 EUR od 20.8.2015 do zaplatenia žalobu zamietol, a zároveň v III. výroku žalovanému uložil povinnosť nahradiť žalobcovi trovy konania v plnom rozsahu.

6. Proti II. výroku predmetného rozsudku podal odvolanie žalobca, ktoré bolo konajúcejmu súdu doručené dňa 18.12.2017. O odvolaní rozhodol Krajský súd v Košiciach uznesením č.k. 11Co/134/2018 - 108 zo dňa 26.4.2019, ktorým rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutom výroku o zamietnutí žaloby v prevyšujúcej časti zrušil a v rozsahu zrušenia vrátil vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie. V odôvodnení odvolací súd uložil súdu prvej inštancie zabezpečiť si pre svoje skutkové závery dostatočný skutkový podklad procesne predpokladaným spôsobom, najmä sa náležite vysporiadať s listinnými dôkazmi a po prípadnom doplnení dokazovania opätovne rozhodnúť s tým, že v novom rozhodnutí súd prvej inštancie vezme do úvahy len tie skutočnosti, ktoré vyšli v konaní najavo procesne správnym postupom. Odvolací súd ďalej uložil súdu prvej inštancie nové rozhodnutie náležite odôvodniť tak, aby sa dôsledne a presvedčivo vysporiadal so skutkovo a právne relevantnými otázkami, a zároveň aby odôvodnenie nielen formálne spĺňalo zákonné náležitosti (§ 220 ods. 2 CSP), alebo aby materiálne zodpovedalo kritériám spravodlivého odôvodnenia.

7. Podľa § 297 CSP (zákon č.160/2015 Z.z.) pojednávanie nie je potrebné nariaďovať, ak ide iba o otázku jednoduchého právneho posúdenia veci, skutkové tvrdenia strán nie sú sporné a hodnota sporu bez príslušenstva neprevyšuje 1 000 EUR.

8. Súd prvej inštancie (ďalej len „súd“) v súlade s § 297 Civilného sporového poriadku (ďalej „CSP“) nariadil pojednávanie na deň 12.9.2019, predvolanie na pojednávanie bolo právnejmu zástupcovi žalobcu doručené dňa 7.8.2019, žalovanému dňa 13.8.2019. Na pojednávaní dňa 12.9.2019 nebol prítomný žalobca, ani jeho právny zástupca, ktorý sa ospravedlnil z účasti na pojednávaní podaním doručeným súdu dňa 10.7.2019, a zároveň súhlasil s rozhodnutím vo veci v jeho neprítomnosti. Zástupca žalovaného sa pojednávania zúčastnil. Súd rozhodol tak, že pojednával v neprítomnosti žalobcu ako aj osobnej prítomnosti žalovaného. Zástupca žalovaného uviedol, že má za to, že žaloba je neoprávnená, v rozpore s dobrými mravmi, nakoľko súd už zaviazal žalovaného zaplatiť sumu 2.107,97 EUR, a to aj napriek tomu, že istina bola len 1.120 EUR. Zástupca žalovaného ďalej uviedol, že žalobca osobný účet žalovaného zrušil, a teda si umelo nárokuje finančné prostriedky, na ktoré nemá nárok. Podľa tvrdení zástupcu žalovaného, žalobca žalovaného ani raz neinformoval o zrušení bežného účtu, ani ho nevyzval na zaplatenie dlžnej sumy žiadnou výzvou, čo je preukázané v spise, nakoľko sa v spise tieto podklady nenachádzajú. Pokiaľ ide o zmluvný úrok vo výške 28 % ročne, o takomto nároku nie je nikde zmienka, ani vo všeobecných zmluvných podmienkach, ani v zmluve samotnej, preto nie je zrejmé, na základe čoho si žalobca tento úrok uplatňuje.

Súd vo veci vykonal dokazovanie oboznámením s listinnými dôkazmi predloženými do spisu žalobcom a zistil tento skutkový stav:

9. Dňa 20.4.2007 strany sporu uzavreli Zmluvu č. 453679001, na základe ktorej zriadil žalobca pre žalovaného - majiteľa účtu a viedol účet č. SK695600000000453679001. Žalobca pre žalovaného zriadil a viedol účet č. SK2856000000001457479001 a žalovaný sa zaviazal disponovať dostatkom finančných prostriedkov na účte postačujúcich na vykonanie požadovaných transakcií, splátok úveru, poplatkov v zmysle Sadzobníka a akýchkoľvek finančných záväzkov voči banke. Súčasťou zmluvy bol Sadzobník poplatkov a Všeobecné obchodné podmienky Prima banka Slovensko, a.s.

10. Podľa bodu 3.8 Všeobecných obchodných podmienok Prima banka Slovensko, a.s., klient je povinný mať na účte dostatok finančných prostriedkov postačujúcich na vykonanie požadovaných transakcií, splátok úveru, poplatkov v zmysle sadzobníka a akýchkoľvek finančných záväzkov voči banke. Vzhľadom na porušenie uvedenej zmluvnej povinnosti zo strany žalovaného, tým, že sa dostal do nepovoleného prečerpania vo výške žalovanej istiny a dlh nevyrovnal, žalobca zatvoril účet žalovaného o čom ho informoval posledným výpisom z účtu. Žalobca pred zatvorením účtu dňa 19.8.2015 vykonal internú účtovnú transakciu, kedy debetný zostatok na účte klienta previedol na svoj vnútorný pohľadávkový účet.

11. Podľa bodu 3.12 Všeobecných obchodných podmienok Prima banka Slovensko, a.s. po dobu nepovoleného prečerpania je majiteľ účtu povinný platiť z prekročenej čiastky úrok vypočítaný na základe úrokovej sadzby „úrok pri nepovolenom prečerpaní účtu“.

12. Podľa bodu 8.1 Všeobecných obchodných podmienok Prima banka Slovensko, a.s. povolené prečerpanie je forma úveru poskytovaného bankou, ktorý umožňuje klientovi nakladať s peňažnými prostriedkami nad rámec aktuálneho zostatku jeho platobného účtu, ktorý má vedený v banke. Zo zmluvy o povolenom prečerpaní vzniká banke záväzok poskytnúť klientovi povolené prečerpanie, avšak výlučne za podmienok v nej uvedených, a klientovi vzniká záväzok povolené prečerpanie splatiť a zaplatiť úroky a ďalšie príslušenstvo. Povolené prečerpanie poskytnuté klientovi, ktorý je spotrebiteľom, je spotrebiteľským úverom.

13. Podľa bodu 8.8 Všeobecných obchodných podmienok Prima banka Slovensko, a.s. z poskytnutých peňažných prostriedkov musí klient platiť úroky. Úroky sa vypočítavajú zo sumy aktuálneho zostatku čerpanej čiastky.

Zistený skutkový stav súd podriadil pod nasledujúce z á k o n n é ustanovenia :

14. V zmysle čl. 169 ods. 1 Zmluvy o fungovaní Európskej únie, únia v snahe podporiť záujmy spotrebiteľov a zabezpečiť vysokú úroveň ochrany spotrebiteľov prispieva k ochrane ich zdravia, bezpečnosti a hospodárskych záujmov spotrebiteľov, ako aj k podpore ich práva na informácie, osvetu a vytváranie združení na ochranu ich záujmov.

15. Podľa Prílohy k Občianskemu zákonníku je Smernica Rady č.93/13 EHS z 05.04.1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách (úradný vestník Európskych spoločenstiev L 095, 21/4/1993, str. 29-34) prebratá do právneho poriadku SR z právnych aktov Európskych spoločenstiev a Európskej únie.

16. Podľa článku 6 bod 1 Smernice Rady č.93/13/EHS členské štáty zabezpečia, aby nekalé podmienky použité v zmluvách uzatvorených so spotrebiteľom zo strany predajcu alebo dodávateľa podľa ich vnútroštátneho práva neboli záväzné pre spotrebiteľa a aby zmluva bola podľa týchto podmienok naďalej záväzná pre strany, ak je jej ďalšia existencia možná bez nekalých podmienok.

17. Podľa § 2 ods. 3 Občianskeho zákonníka účastníci občianskoprávných vzťahov si môžu vzájomné práva a povinnosti upraviť dohodou odchyľne od zákona, ak to zákon výslovne nezakazuje a ak z povahy ustanovení zákona nevyplýva, že sa od neho nemožno odchyliť.

18. Podľa § 39 Občianskeho zákonníka neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza, alebo sa prieči dobrým mravom.

19. Podľa § 52 ods.1 Občianskeho zákonníka spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

20. Podľa § 52 ods.2 Občianskeho zákonníka v znení účinnom od 13.6.2014 ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva.

21. Podľa § 52 ods.3 Občianskeho zákonníka dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

22. Podľa §52 ods.4 Občianskeho zákonníka spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

23. Podľa § 53 ods.1 Občianskeho zákonníka spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len „neprijateľná podmienka“). To neplatí, ak ide o predmet plnenia, cenu plnenia alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

24. Podľa § 54 ods.1 Občianskeho zákonníka zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon alebo osobitné predpisy na ochranu spotrebiteľa priznávajú, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie.

25. Podľa §54 ods.2 Občianskeho zákonníka v pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

26. Podľa § 491 Občianskeho zákonníka záväzky vznikajú najmä zo zmlúv týmto zákonom výslovne upravených; môžu však vznikáť aj z iných zmlúv v zákone neupravených (§ 51) a zo zmiešaných zmlúv obsahujúcich prvky rôznych zmlúv.

27. Podľa § 524 ods. 1 Občianskeho zákonníka veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému.

28. Podľa § 525 ods. 1 Občianskeho zákonníka postúpiť nemožno pohľadávku, ktorá zaniká najneskôr smrťou veriteľa alebo ktorej obsah by sa zmenou veriteľa zmenil. Postúpiť nemožno ani pohľadávku, pokiaľ nemôže byť postihnutá výkonom rozhodnutia.

29. Podľa § 525 ods. 2 Občianskeho zákonníka nemožno postúpiť pohľadávku, ak by postúpenie odporovalo zákonu alebo dohode s dlžníkom.

30. Podľa § 565 Občianskeho zákonníka ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

31. Podľa ust. § 2 ods. 1 zákona č. 483/2001 Z.z. o bankách a o zmene a doplnení niektorých zákonov banka je právnická osoba so sídlom na území Slovenskej republiky založená ako akciová spoločnosť, 1) ktorá je úverovou inštitúciou podľa osobitného predpisu¹a) a ktorá má bankové povolenie. Iná právna forma banky sa zakazuje.

32. Podľa ust. § 89 ods. 1 zákona č. 483/2001 Z.z. o bankách a o zmene a doplnení niektorých zákonov banka alebo pobočka zahraničnej banky si so svojim klientom môžu zmluvne upraviť práva a povinnosti z obchodov odchylné od zákona alebo osobitného predpisu, ak to zákon ani osobitný predpis výslovne nezakazuje alebo ak z povahy ich ustanovení nevyplýva, že sa od nich nemožno odchyliť; takáto zmluva musí mať formu a podobu vyžadovanú zákonom alebo dohodou účastníkov, pričom banka a pobočka zahraničnej banky zodpovedá za jej preukázateľné vyhotovenie v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu najneskôr pri uzavretí obchodu a za jej uchovávanie a ochranu podľa § 42 ods. 1.

33. Podľa § 4 ods. 6 zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa ak sa zmluva medzi predávajúcim a spotrebiteľom uzatvára písomne a obsahuje ustanovenia, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ale nemohol ovplyvniť ich obsah, predávajúci je povinný zmluvné podmienky formulovať zrozumiteľne. V pochybnostiach platí výklad priaznivejší pre spotrebiteľa, ibaže súlad týchto podmienok so zákonom je predmetom kontroly orgánu dozoru.

34. Podľa ust. § 25 ods. 1, ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov právne vzťahy, ktoré vznikli pred 11. júnom 2010 na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere, sa spravujú podľa doterajších predpisov, ak tento zákon v odseku 2 neustanovuje inak. Ustanovenia § 10 ods. 2 a 3, § 12, 14, 17 ods. 1 a 2 a § 18 sa od 11. júna 2010 použijú aj na právne vzťahy vzniknuté na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere, ktorá bola uzavretá pred nadobudnutím účinnosti tohto zákona na dobu neurčitú a podľa ktorej sa po nadobudnutí účinnosti tohto zákona poskytuje alebo môže poskytovať spotrebiteľský úver.

35. Podľa § 2 písm. a) zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy spotrebiteľským úverom sa rozumie dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme odloženej platby, pôžičky, úveru alebo v inej právnej forme.

36. Podľa § 3 ods. 1 a ods. 2 zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch veriteľom je fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojho podnikania; v závislosti od formy poskytovaného spotrebiteľského úveru môže byť veriteľom aj predávajúci. Spotrebiteľom je fyzická osoba, ktorej bol poskytnutý spotrebiteľský úver na iný účel ako na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania.

37. Podľa § 2 písm. b) zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch zmluvou o spotrebiteľskom úvere sa rozumie zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a uhradiť celkové náklady spojené so spotrebiteľským úverom.

38. Podľa § 3 ods. 10 zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch odplata za poskytnutie spotrebiteľského úveru nesmie prevýšiť výšku ustanovenú nariadením vlády.

39. Podľa § 4 ods. 1 zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu, inak je neplatná, pričom spotrebiteľ dostane jedno vyhotovenie zmluvy o spotrebiteľskom úvere.

40. Podľa § 4 ods. 2 zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí musí obsahovať:

a) obchodné meno, sídlo a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o právnickú osobu, alebo meno, priezvisko, miesto podnikania alebo adresu trvalého pobytu a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o fyzickú osobu,

b) meno, priezvisko a adresu trvalého pobytu spotrebiteľa,

c) identifikáciu osoby, ktorej vlastnícke právo k tovaru alebo službe neprechádza na spotrebiteľa v okamihu odovzdania a prevzatia tovaru alebo služby, a podmienky nadobudnutia vlastníckeho práva k tomuto tovaru alebo službe spotrebiteľom,

d) adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť,

e) celkovú výšku a menu poskytnutého spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie,

f) v prípade odloženej platby za tovar alebo poskytnutú službu, opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje, a cenu tovaru alebo poskytnutej služby,

g) konečnú splatnosť spotrebiteľského úveru,

h) ročnú úrokovú sadzbu; v prípade variabilnej ročnej úrokovej sadzby zmluva o spotrebiteľskom úvere musí obsahovať podmienky zmeny variabilnej ročnej úrokovej sadzby, ako aj index alebo referenčnú sadzbu, ktoré sa vzťahujú na pôvodnú variabilnú ročnú úrokovú sadzbu,

i) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov,

- j) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
 - k) priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platnú k dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, zverejnenú podľa § 7a ods. 2 za príslušný kalendárny štvrtrok; platnou priemernou hodnotou ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver pri zmluvách o spotrebiteľskom úvere uzatvorených do 15 kalendárnych dní po zverejnení priemernej hodnoty ročnej percentuálnej miery nákladov za príslušný kalendárny štvrtrok je priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver za predchádzajúci kalendárny štvrtrok,
 - l) veriteľom vyžadované ručenie alebo poistenie,
 - m) výpočet nákladov uvedených v § 2 písm. c) prvom až piatom bode, ktoré neboli zahrnuté do výpočtu ročnej percentuálnej miery nákladov; pričom sa uvedie výška týchto nákladov, spôsob výpočtu alebo čo najpresnejší odhad,
 - n) oprávnenie spotrebiteľa na zníženie celkových nákladov na spotrebiteľský úver pri jeho splatení pred lehotou splatnosti podľa § 6 a spôsob určenia výšky poplatku za splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti,
 - o) upozornenia týkajúce sa následkov nesplácania spotrebiteľského úveru,
 - p) práva spotrebiteľa podľa § 7,
 - q) spôsob zániku záväzku zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
 - r) informáciu o možnosti mimosúdneho riešenia sporov zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
 - s) názov a adresu príslušného kontrolného orgánu podľa § 8 ods. 1.
41. Podľa § 4 ods. 3 zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch pri nesplnení podmienok podľa odseku 2 je zmluva o spotrebiteľskom úvere platná, ak bol spotrebiteľovi na jej základe a) poskytnutý spotrebiteľský úver a spotrebiteľ ho začal čerpať alebo b) dodaný tovar, alebo poskytnutá služba. Ak však zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa odseku 2 písm. a), b), d) až j), k) a l), poskytnutý úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov.
42. Podľa § 4 ods. 4 zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch od spotrebiteľa nemôže veriteľ požadovať úrok alebo poplatky, ktoré nie sú uvedené v zmluve o spotrebiteľskom úvere.
43. Podľa § 10 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov účinného ku dňu uzatvorenia zmluvy o povolenom prečerpaní, t.j. ku 29.10.2010 (ďalej len „ZoSÚ“), zmluva o spotrebiteľskom úvere formou povoleného prečerpania, ktorý sa musí splatiť na požiadanie alebo do troch mesiacov, musí obsahovať tieto náležitosti: a) podľa § 9 ods. 2 písm. a), b), d), f), g), i) a w), b) povinnosť spotrebiteľa kedykoľvek zaplatiť takýto úver na žiadosť veriteľa v plnej výške, c) výšku poplatkov spojených so spotrebiteľským úverom od uzavretia zmluvy o spotrebiteľskom úvere a podmienky, za akých sa tieto poplatky môžu meniť.
44. Podľa § 10 ods. 2 ZoSÚ, počas doby trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere formou povoleného prečerpania je veriteľ povinný pravidelne informovať spotrebiteľa prostredníctvom výpisu z účtu alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi, o a) období, ktorého sa výpis z účtu týka, b) výške čerpaných prostriedkov a dátumy ich čerpania, c) zostatku z predchádzajúceho výpisu a jeho dátume, d) novom zostatku, e) dátume a výške splátok spotrebiteľa, f) uplatnenej úrokovej sadzbe spotrebiteľského úveru, g) všetkých uplatnených poplatkoch súvisiacich so spotrebiteľským úverom zaplatených v danom období, h) minimálnej čiastke, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť.
45. Podľa § 517 ods. 1 Občianskeho zákonníka, dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní. Ak ho nesplní ani v dodatočnej primeranej lehote poskytnutej mu veriteľom, má veriteľ právo od zmluvy odstúpiť; ak ide o deliteľné plnenie, môže sa odstúpenie veriteľa za týchto podmienok týkať aj len jednotlivých plnení.
46. Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.
47. Podľa § 3 nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z. ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka výška úrokov z omeškania je o päť percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.
48. Podľa čl. 8 CSP strany sporu sú povinné označiť skutkové tvrdenia dôležité pre rozhodnutie vo veci a podpísať svoje tvrdenia dôkazmi, a to v súlade s princípom hospodárnosti a podľa pokynov súdu.
49. Podľa § 132 ods. 3 CSP žalobca k žalobe pripojí dôkazy, ktorých povaha to pripúšťa, okrem tých, ktoré nemôže bez svojej viny pripojiť.

P r á v n y z á v e r :

50. Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti a citované ustanovenia zákona súd dospel k záveru, že nárok žalobcu na zaplatenie úroku vo výške 28 % ročne nie je dôvodný. V konaní bolo preukázané, že strany sporu 20.4.2007 uzavreli Zmluvu o spolupráci pri poskytovaní bankových produktov a služieb, ktorej obsahom je Zmluva o zriadení účtu, Návrh na uzatvorenie zmluvy o vydaní a používaní platobnej karty.

51. Pre spotrebiteľskú zmluvu je charakteristické, že spotrebiteľ vstupuje do zmluvného vzťahu s dodávateľom za zmluvných podmienok, ktoré si vopred určil dodávateľ, pričom spotrebiteľ nemá možnosť tieto podmienky individuálne ovplyvniť. Občiansky zákonník podrobnejšie špecifikuje všeobecné pravidlá pre dojednanie podmienok v spotrebiteľských zmluvách a výslovne ustanovuje, že takéto ustanovenia v zmluvách, ktoré spôsobujú nerovnováhu v právach a povinnostiach v neprospech spotrebiteľa sú neprijateľné a preto neplatné. Vychádza sa z toho, že predovšetkým spotrebiteľ v dobrej viere uzatvára zmluvu s dodávateľom, od ktorého sa očakáva, že vzhľadom na jeho podnikanie a ponúkaný tovar a služby koná profesionálne a v súlade s poctivým prístupom k podnikaniu. Predpokladá sa, že dodávateľ má vedomosti a skúsenosti a oproti spotrebiteľovi vystupuje ako zvýhodnený účastník zmluvného vzťahu založeného spotrebiteľskou zmluvou. Východiskom spotrebiteľskej ochrany je postulát, podľa ktorého sa spotrebiteľ ocitá vo fakticky nerovnom postavení s profesionálnym dodávateľom, a to s ohľadom na okolnosti, za ktorých dochádza ku kontraktácii, s ohľadom na väčšiu profesionálnu skúsenosť dodávateľa, lepšiu znalosť práva a ľahšiu dostupnosť právnych služieb a konečne so zreteľom na možnosť stanovovať zmluvné podmienky jednostranne cestou formulárových zmlúv. Pre takéto vzťahy je charakteristické, že podnet ku zmluvnému jednaniu prichádza spravidla od dodávateľa, pričom spotrebiteľ nie je na všetky zmluvné dojednania pripravený.

52. Vzhľadom na odsek 8.1 Všeobecných obchodných podmienok je povolené prečerpanie spotrebiteľským úverom, avšak samotná Zmluva o spolupráci pri poskytovaní bankových produktov a služieb uzavretá medzi žalobcom a žalovaným neobsahovala náležitosti požadované zákonom č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, tak ako to vyžaduje § 4 ods. 2 citovaného zákona. Podľa § 4 ods. 3 ak zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa odseku 2 písm. a), b), d) až j), k) a l), poskytnutý úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov. Náležitosti zmluvy upravuje ust. § 4 ods. 1 a 2, v prípade zmluvy o spotrebiteľskom úvere formou povoleného prečerpania ust. § 3 ods. 6 cit. zákona ak sa jedná o úver formou povoleného prečerpania peňažných prostriedkov na bežnom účte poskytnutých bankou iným spôsobom ako na kreditné karty (§ 1 ods. 3) alebo, ak nemožno určiť ročnú percentuálnu mieru nákladov. Absenciu niektorej z týchto podstatných náležitostí zákon nesankcionuje neplatnosťou zmluvy. Z obsahu zmluvy vyplýva, že v tejto chýbajú náležitosti v zmysle § 4 ods. 2 písm. e), g), h), i), j). Absenciu týchto náležitostí v zmluve zákon v ust. § 4 ods. 3 postihuje tým, že sa úver považuje za bezúročný a bez poplatkov. Pri úveroch formou povoleného prečerpania peňažných prostriedkov na bežnom účte poskytnutých bankou iným spôsobom ako na kreditné karty alebo, ak nemožno určiť ročnú percentuálnu mieru nákladov, musí byť spotrebiteľ najneskôr v čase uzatvorenia zmluvy písomne informovaný o

a) úverovom limite, ak je stanovený,

b) ročnej úrokovej sadzbe a poplatkoch platných od doby, keď bola zmluva uzatvorená a podmienkach, za ktorých môže byť zmenená a doplnená,

c) postupe a spôsobe zániku alebo ukončenia zmluvy.

53. Okrem toho, podľa § 4 ods. 4 zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch od spotrebiteľa nemôže veriteľ požadovať úrok alebo poplatky, ktoré nie sú uvedené v zmluve o spotrebiteľskom úvere. Okrem toho, ak je na účte prípustné prečerpanie peňažných prostriedkov a toto prečerpanie trvá dlhšie ako tri mesiace, spotrebiteľ musí byť písomne informovaný o ročnej úrokovej sadzbe, poplatkoch a ďalších dôsledkoch. Žalobca splnenie týchto povinností nepreukázal, a teda má súd za to, že údaje o úverovom limite, ako aj o ročnej úrokovej sadzbe žalovaný nemal k dispozícii. Zákon o spotrebiteľských úveroch stanovil jasne, že zmluva má obsahovať výšku úroku a poplatkov spojených so spotrebiteľským úverom, čo v danom prípade nebolo naplnené. Informácia spotrebiteľa o úrokoch a poplatkoch prispieva k transparentnosti trhu a umožňuje spotrebiteľovi poznať rozsah svojho záväzku. Žalovaný ako spotrebiteľ však túto možnosť nemal, keďže výška úroku a poplatkov nebola uvedená v zmluve o spotrebiteľskom úvere. (napr. uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 2Cdo 245/2010).

54. Na podporu správnosti uvedeného právneho názoru súd poukazuje na rozhodnutie Okresného súdu Liptovský Mikuláš sp. zn. 4C 348/2015 zo dňa 09.06.2016 týkajúce sa obdobnej veci, podľa ktorého cit.: „Predmetná zmluva je nesporne spotrebiteľskou zmluvou, a preto si žalobca mohol účtovať

voči žalovanému úroky a poplatky iba za predpokladu, že tieto boli zmluvnými stranami individuálne dojednané. Vzhľadom k tomu, že v konaní nebol predložený žiadny listinný dôkaz preukazujúci dojednanie výšky poplatkov a úrokov, žalovanému nevznikla povinnosť platiť za vedenie osobného účtu žiadne poplatky a v prípade nepovoleného prečerpania žiadne úroky. V spotrebiteľskom právnom vzťahu musia byť totiž poplatky uvedené priamo v zmluve, inak ich nemožno považovať za individuálne dojednané. Aj pokiaľ sa žalobca odvoláva na Všeobecné obchodné podmienky, resp. sadzobník poplatkov, resp. vývesku úrokových sadzieb, súd poukazuje na to, že vo všeobecnosti zmluvné ustanovenia vo vopred pripravovanej formulárovej zmluve, resp. v sieti Všeobecných obchodných podmienok alebo iných istín, ktoré navyše navodzujú skôr dojem obsahu nepodstatného charakteru, v tejto časti spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach v neprospech spotrebiteľa, a preto nie sú pre spotrebiteľa záväzné. Ohľadnuc od toho, že žalobca žiada aj úroky z úrokov, čo je neprípustné, v konaní nepreukázal platné individuálne dojednanie 28 % ročného úroku priamo v spotrebiteľskej zmluve. Žalobca súdu nepredložil žiadnu listinu, ktorá by bola podpísaná obidvoma zmluvnými stranami a z ktorej by bolo nepochybné, že so žalovaným sa dohodol o výške úroku v prípade nepovoleného prečerpania účtu.“

55. V danej súvislosti súd poukazuje aj na názor Krajského súdu v Prešove vyjadrený v odôvodnení uznesenia zo dňa 21.5.2013 sp. zn. 5Co/78/2013 „ v odvolacej námietke žalobcu, že pri revolvingovom úvere nie je možné vopred určiť výšku ročnej percentuálnej miery nákladov, ako aj ďalšie údaje, závislé od výšky čerpanej výšky sumy, pretože sa v úvere v rámci poskytnutého úverového rámca čerpá na základe vôle odporcu, a tým sa menia relevantné údaje pre výpočet RPMN, odvolací súd konštatuje, že túto námietku považuje za nedôvodnú v celom rozsahu.“ Súd taktiež poukazuje na názor vyslovený v rozsudku Krajského súdu v Prešove sp. zn. 20Co/107/2013 zo dňa 27.3.2014, týkajúci sa obdobného prípadu. Možnosť dohody o RPMN aj v prípade revolvingového úveru konštatoval napr. aj Krajský súd v Žiline v rozhodnutí sp. zn. 5Co/60/2011 zo dňa 15.3.2011.

56. K argumentácii žalobcu v odvolaní zo dňa 3.4.2017 súd uvádza nasledovné:

57. Ak žalobca odkazuje na Všeobecné obchodné podmienky, časť obsahu zmluvy možno určiť odkazom na Obchodné podmienky iba v zmysle Obchodného zákonníka (ustanovenie § 273 ods. 1), Občiansky zákonník takéto ustanovenie nemá. Preto nemožno v prípade spotrebiteľských zmlúv jej časť dohodnúť odkazom na Všeobecné obchodné podmienky. Ustanovenia § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka sú ustanoveniami lex specialis povahy, a to nielen vo vzťahu k ostatným častiam OZ, ale aj vo vzťahu k iným právnym predpisom iba parciálne regulujúcim spotrebiteľské záväzky. V dôsledku jednostrannej kogentnosti noriem určených na ochranu spotrebiteľa je vylúčené, aby sa ustanovenia právnych predpisov, vrátane OZ na škodu spotrebiteľa odchyľovali od čo i len dispozitívnych ustanovení všeobecne záväzných právnych predpisov. Súd v tejto súvislosti uvádza, že v zmysle ust. § 4 ods. 4 zákona č. 258/2001 Z.z. od spotrebiteľa nemôže veriteľ požadovať úrok alebo poplatky, ktoré nie sú uvedené v zmluve o spotrebiteľskom úvere. Pokiaľ žalobca poukazuje na to, že úver bol špecifikovaný vo Všeobecných obchodných podmienkach a výveske žalobcu, súd sa v plnom rozsahu stotožnil s právnym názorom vysloveným v rozsudku Krajského súdu v Prešove pod sp. zn. 1Co 3/2017 zo dňa 28.06.2017, podľa ktorého: „Ako už bolo vyššie uvedené, žalobca ohľadom nároku na zaplatenie v súdnom konaní uplatnenej pohľadávky odkazuje na VOP a Sadzobník. Keďže ide o tzv. firemné podmienky, v prípade uzatvárania zmlúv so spotrebiteľom, tieto musia byť ním individuálne dojednané, čo predpokladá aj ustanovenie § 53 ods.2 OZ. Teda ide o také podmienky, s ktorými sa mal možnosť spotrebiteľ oboznámiť pred podpisom zmluvy a mohol ovplyvniť ich obsah. V zmysle § 53 ods. 3 OZ, ak dodávateľ (v danom prípade žalobca) nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané. Takéto podmienky, uvedené v spotrebiteľskej zmluve, ktoré má spotrebiteľ plniť a s ktorými sa nemal možnosť oboznámiť pred uzavretím zmluvy, sa považujú za neprijateľné podmienky (§ 53 ods. 4 písm. a/ OZ) a ich neprijateľnosť znamená zároveň ich neplatnosť (§ 53 ods.5 OZ). Teda v tejto súvislosti sa odvolací súd plne stotožňuje s konštatovaním súdu prvej inštancie, že VOP, na ktoré zmluva odkazuje, nemožno považovať za individuálne dojednané, čo spôsobuje ich neprijateľnosť. Inými slovami, individuálnosť ich dojednaní nie je daná ani tým, že na VOP, prípadne na Sadzobník poplatkov zmluva odkazuje. Nakoniec, neindividuálnosť dojednaní VOP vyplýva aj z toho, že neboli nikým podpísané ani dátumované.“

58. V rovine súkromného práva a osobitne zmluvného práva je pre úpravu spotrebiteľských záväzkov určujúcim právnym predpisom OZ; osobitné právne predpisy regulujúce práva spotrebiteľa, ktoré sa vecne odchyľujú od právnej úpravy OZ majú postavenie lex specialis vo vzťahu k ustanoveniam OZ okrem ustanovení o spotrebiteľských zmluvách. Normy obchodného práva nemajú výkladovú ani aplikačnú prednosť pred normami občianskeho práva a ich použitie môže byť limitované výhradne v rámci použitia konkrétnych zmluvných typov obchodného práva, pričom je vylúčené, aby sa na

spotrebiteľské záväzky aplikovali inštitúty a právny režim noriem obchodného práva pred normami občianskeho práva.

59. K žalobcom namietanej skutočnosti, že súd nevyzval žalobcu na doplnenie žaloby v zmysle § 129 ods. 1 CSP, ak ju považoval za neúplnú súd uvádza, že podanie adresované súdu musí spĺňať všeobecné náležitosti podania stanovené § 127 CSP. V prípade, že podanie strany nemá zákonom stanovené náležitosti, hovorí sa o vadách. Ide o tzv. neúplné podanie. Vadou je aj nezrozumiteľnosť alebo neurčitosť podania. Vadou podania sú aj zrejme chyby v písaní alebo počítaní alebo iné zrejme nesprávnosti. Naopak, v zmysle § 185 ods. 2 CSP súd môže aj bez návrhu vykonať dôkaz, ktorý vyplýva z verejných registrov a zoznamov, ak tieto registre alebo zoznamy nasvedčujú, že skutkové tvrdenia strán sú v rozpore so skutočnosťou; iné dôkazy bez návrhu nevykoná, ak tento zákon neustanovuje inak. V zmysle § 470 ods. 1 CSP ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti. Rozdiel v porovnaní s Občianskym súdnym poriadkom je tom, že Civilný sporový poriadok zvyšuje procesnú zodpovednosť strán v dokazovaní a obmedzuje aktivitu súdu pri navrhovaní, teda aj vykonávaní dôkazov. S dokazovaním imanentne súvisia aj povinnosti, ktoré musia strany splniť ešte predtým, ako súd začne dokazovať, a to je povinnosť strán tvrdiť a navrhovať dôkazy na preukázanie svojich tvrdení. Aj napriek možnosti súdu požiadať stranu sporu o ďalšie skutkové tvrdenia, pokiaľ smerujú k zisteniu podstatných a rozhodujúcich skutočností (§ 150 ods. 2 CSP), súd nesmie vyšetrovať a pátrať po skutkových tvrdeniach a nahrádzať aktivitu a procesnú zodpovednosť strán. Takýmto postupom by sa vystavil riziku porušenia rovnosti strán. V rámci dokazovania platí zásada (§ 132 v spojení s § 185 ods. 1), že každý účastník musí uniesť dôkazné bremeno ohľadom svojho tvrdenia; kto tvrdí, dokazuje. Ak účastník nepreukáže to, čo tvrdí, súd nemôže zobrať jeho tvrdenie za základ svojho rozhodnutia. Ak chce byť žalobca v spore úspešný, musí v žalobe uviesť skutočnosti odôvodňujúce ním uplatňovaný nárok voči žalovanému. O týchto skutočnostiach je povinný poskytnúť tzv. plný dôkaz. To je výraz, ktorým právna teória označuje dôkaznú situáciu, kedy procesná strana v plnej miere, bez akýchkoľvek pochybností preukáže svoje skutkové tvrdenie a súd je povinný z týchto skutočností vychádzať. Výnimky, keď neplatí vyššie spomenuté pravidlo, sú uvedené v osobitných zákonoch, na základe ktorých dochádza k preneseniu dôkazného bremena zo zákona, čo neplatí v tomto konkrétnom prípade.

60. Súd v tejto súvislosti poukazuje na uznesenie Ústavného súdu SR z 11. júna 2019, sp.zn. I. ÚS 246/2019, v ktorom Ústavný súd SR okrem iného uvádza, že „...sporové konanie je konaním kontradiktórnym, čo znamená, že tá strana sporu, ktorá z určitej skutočnosti vyvodzuje právne následky, musí tvrdiť skutočnosti a k tvrdeným skutočnostiam predložiť alebo označiť dôkazné prostriedky, inak úspešnou byť nemôže..... všeobecný súd nemôže vyvodzovať právne účinky zo zanedbania procesnej povinnosti protistrany poprieť tvrdenia žalobcu, ak žalobca samotný zanedbal svoju povinnosť tvrdenia. Povinnosť strany sporu tvrdiť má pritom kľúčový význam a predstavuje jeden zo základných princípov civilného procesu.“

61. Záverom ešte súd dodáva, že pokiaľ sa jedná o listinné dôkazy predložené žalobcom dňa 14.2.2018, teda po vydaní rozhodnutia Krajského súdu v Košiciach o odvolaní, ktorým tento zrušil rozsudok súdu prvého stupňa, v tejto veci žalobca odignoroval povinnosť splnenia podmienky sudcovskej koncentrácie konania, pretože prostriedky procesného úroku a prostriedky procesnej obrany nie sú uplatnené včas, ak ich strana mohla predložiť už skôr, ak by konala starostlivo so zreteľom na rýchlosť a hospodárnosť konania. Na prostriedky procesného úroku a prostriedky obrany, ktoré strana nepredložila včas, nemusí v zmysle ust. § 153 ods. 2 CSP súd prihliadnuť, najmä ak by to vyžadovalo nariadenie ďalšieho pojednávania alebo vykonanie ďalších úkonov súdu. Sporové konanie sa spravuje zásadou koncentrácie konania. Znamená to, že strany sporu nie sú oprávnené vykonať niektoré procesné úkony kedykoľvek v priebehu konania, ale iba v určitom štádiu konania. Ak procesný úkon strany nie je vykonaný včas, nespôsobuje procesnoprávne účinky. Absencia procesnoprávnych účinkov sa prejaví v tom, že súd na procesný úkon neprihliada. Povinnosť riadneho vedenia sporu, ktorú žalobca porušil, je všeobecne vyjadrená v čl. 8 CSP, nakoľko procesné úkony strán sporu nesmú viesť k prieťahom v konaní. V zmysle čl. 5 CSP súd môže odmietnuť procesné úkony, ktoré vedú k nedôvodným prieťahom v konaní. Strana sporu má procesnú povinnosť predložiť prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany včas. Procesný úkon nie je vykonaný včas, ak ho strana sporu mohla vykonať skôr, ak by konala starostlivo. Súd má za to, že žalobca mohol a mal uvedené listinné dôkazy predložiť už v konaní pred súdom prvej inštancie. Všetky dokumenty predložené žalobcom až po vydaní rozhodnutia odvolacieho súdu boli vytvorené už pred podaním žaloby, a preto nič nebránilo žalobcovi predložiť tieto spolu so žalobou.

62. Po vyhodnotení záverov vykonaného dokazovania jednotlivo, ako aj vo vzájomných súvislostiach posúdiac ich podľa vyššie citovaných zákonných ustanovení, dospel súd k záveru, že nakoľko úver bol

bezúročný a bez poplatkov, žaloba je v časti úroku vo výške 28 % ročne zo sumy 2.107,97 EUR od 20.8.2015 do zaplataenia nedôvodná, a preto rozhodol tak, ako je uvedené vo výroku tohto rozsudku.

O trovách konania súd rozhodol :

63. Podľa § 262 ods.1 CSP o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

64. Podľa § 255 ods.1 CSP súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

65. Vzhľadom na to, že v konaní o úroku mal plný úspech žalovaný, avšak žalovanému žiadne trovy nevznikli, a žalobca bol neúspešný, súd rozhodol, že strany sporu nemajú nárok na náhradu trov konania.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia, na Okresný súd Košice I., v 3 písomných vyhotoveniach (§ 362 ods.1 CSP).

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh) (§ 363 CSP).

Podľa ust. § 365 ods.1 CSP odvolacie dôvody odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa ust. § 365 ods.2 CSP odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Podľa ust. § 365 ods.3 CSP odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z.z. - o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok).